

Categorie 2 -Christian living / Het leven van de Christen

Cat.2 #1 God verandert niet,... wij moeten vernieuwd worden in ons denken.

Helene Bos

Als voorbeeld kijken we naar de geschiedenis van het volk Israël, 1Cor. 10:11

Eerst moeten we dan kijken naar de relatie tussen God en Mozes.

Vs.11 Al deze dingen nu zijn hun overkomen als voorbeelden *voor ons* en ze zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, over wie het einde van de eeuwen gekomen is.

Exodus 2:1-16--geboorte van Mozes, aangenomen als kind door de dochter van farao.

Hand.7:21...en liet hem als haar eigen zoon opvoeden. 22 En Mozes werd onderwezen *in alle wijsheid der Egyptenaren* en was machtig in zijn woorden en werken.

§1. Hand.7:23 Toen hij nu de leeftijd van veertig jaar bereikt had, kwam het in zijn hart op, naar zijn broeders, de kinderen Israëls, om te zien. 24 En toen hij er een (een broeder) onrechtvaardig behandeld zag worden (door een Egyptenaar), beschermde hij hem en nam het voor hem op, die mishandeld werd, door de Egyptenaar neer te slaan. 25 *Hij meende, dat zijn broeders zouden inzien, dat God hun door zijn hand verlossing wilde geven, maar zij zagen het niet in.* .....29 En Mozes vluchtte op dit woord en werd een bijwoner in het land Midian, waar hij (met Zippora als vrouw) twee zonen verwekte. (Midian was een zoon van Abraham en Ketura die hij na Sara's dood als vrouw genomen had. Het gebied lag in wat nu Saudi Arabië is.) Mozes ging daar de schapen en kudden van zijn schoonvader weiden. Wij weten: 40 jaren, maar Mozes wist dat niet en ook niet dat er daarna nog een hele belangrijke bediening voor hem zou komen. Ik denk: wat heeft hij allemaal gedacht; de vragen, de ontmoediging, wonen in een land dat hij niet kende (Ex. 2:22). Ik denk: in al die jaren moest God in hem werken. In Numeri 12:3 lezen we (wat daarin gebeurd is): dat er niemand zo zachtmoedig was als Mozes. In Deut. 34:10 lezen we dat er na hem (totdat Jezus kwam) in Israël geen profeet meer is opgestaan/ geweest met wie de Heer zo vertrouwelijk omging, sprekend van aangezicht tot aangezicht. Het kostte wel 40 jaren.

Dan wordt Mozes geroepen, om naar Faraó te gaan. Hij werpt tegen dat hij daar niet geschikt voor is. N.B. dat is dus de man die 40 jaar daarvoor geloofde dat God Israël door zijn hand zou verlossen. Nu weet hij: dat kan ik niet, naar Faraó gaan. Maar, na al zijn tegenwerpingen komt toch het moment dat hij bereid is om te gaan. Hij vertrekt met Zippora en zijn twee zoons om naar Egypte te reizen, Ex. 4:17, 20.

§2 En dan staat er iets heel vreemds:

Ex.4:24 Onderweg nu, in een nachtverblijf (herberg), kwam de HERE hem tegen en zocht hem te doden. 25 Toen nam Zippora een stenen mes, besneed de voorhuid van haar zoon, raakte daarmee zijn voeten aan en zeide: Voorzeker, gij zijt mij een bloedbruidegom. 26 En Hij liet hem met rust. Bloedbruidegom, zeide zij toen, met het oog op de besnijdenis. Wat begreep Zippora wat wij ook moeten begrijpen?

Even terug in de geschiedenis: Genesis 15:18: Die dag sloot de HEER een verbond met Abram. 'Dit land,' zei hij, 'geef ik aan jouw nakomelingen, van de rivier van Egypte tot aan de grote rivier, de Eufraat:...en

Gen. 17:9 Ook zei God tegen Abraham: 'Jij moet je houden aan dit verbond met mij, evenals je *nakomelingen, generatie na generatie.* 10 *Dit is de verplichting die jullie op je moeten nemen: alle mannen en jongens moeten worden besneden.* 11 *Jullie moeten je voorhuid laten verwijderen; dat zal het teken zijn van het verbond tussen mij en jullie.* 12 *In elke generatie opnieuw moet iedereen van het mannelijk geslacht besneden worden wanneer hij acht dagen oud is. Dit geldt niet alleen voor wie tot je eigen volk behoort maar ook voor jullie slaven, of ze nu bij jullie geboren zijn of van vreemdelingen zijn gekocht; 13 iedereen die bij jullie geboren is of door jullie is gekocht, moet worden besneden. Zo zal dit verbond met mij voorgoed zichtbaar zijn aan jullie lichaam.* 14 *Een onbesneden, een mannelijk persoon van wie de voorhuid niet verwijderd is, moet uit de gemeenschap gestoten worden, omdat hij het verbond verbroken heeft'.* Zippora wist: deze zoon is niet besneden, dat had Mozes wel moeten doen!

Wij mogen begrijpen: God maakt duidelijk aan Mozes: Ik, Jahweh, ben niet veranderd sinds Ik met Abraham dit verbond heb gesloten, en dit voorschrift heb ingesteld!

Mozes was opgegroeid in de kennis en wijsheid van Egypte. Hij had ook de aanpak van de Egyptenaren in zich opgenomen: toen hij, op 40-jarige leeftijd, zijn volk wilde verlossen dacht hij kennelijk: die vijand doodslaan! God probeerde Mozes duidelijk te maken: jij bent wel veranderd in Egypte en Midian, maar Ik niet!

Ik denk dat Mozes dit ook zo begrepen heeft. Wij moeten er ook van doordrongen zijn: deze God is "gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid". Jakobus 1:17: bij hem is nooit enige verandering of schaduw van omkeer waar te nemen.

§3 Nu over de relatie tussen God en het volk Israël.

We weten: De Farao is totaal niet bereid dat volk te laten gaan. Integendeel, hij maakt de slavendienst nog veel zwaarder. Het volk gelooft niet dat ze ooit vrij zullen worden. Door de hand/mond van Mozes toont God dat het hem ernst is. En God laat zien wie Hij is, wat Zijn autoriteit en Zijn macht is. Hij laat het zien aan Farao, aan de Egyptenaren maar ook aan het volk Israël. Deze farao, die uit een ander volk kwam dan de farao die Jozef had gekend, staat in de bijbel model voor de boze, Satan. (Satan houdt ons gevangen in de zonde, totdat we vrij worden door geloof in Christus. Dan worden wij uitgeleid). Deze farao moet gaan erkennen dat er geen andere God is dan de God die Mozes wil dienen. Een aantal van de wonderen die gebeurden waren erop gericht Gods heerschappij te tonen over de goden die in Egypte gediend werden. (Het voert te ver om nu op die 'goden' die afgoden zijn, in te gaan.)

De hardheid van de farao was ook een gevolg van de trots van zijn "god", een afgod. Afgoderij werkt door in ons gedrag, in de hele maatschappij. De Israëlieten hadden de verering van die goden wel opgemerkt. En te leren uit enkele andere gedeelten uit de Schrift hebben ze diverse vormen van die afgoderij overgenomen. Bijv.:

-Exodus 32:4: 4 Alles wat ze hem brachten smolt hij om en hij goot er een beeld van in de vorm van een stierkalf. Het volk riep uit: 'Israël, dit is je god, die je uit Egypte heeft geleid!' (Deze afgoderij is via de vrijmetselarij ook in de westerse wereld binnengekomen. Daarin wordt geloofd dat het sterrenbeeld de stier Taurus hen voorspoed en welvaart brengt. Op de beurs symboliseert de stier de stijgende koersen).

-Hand. 7:42 Stefanus zegt: Maar God keerde zich van hen af en liet hen de sterren en hemelgoden aanbidden, zoals in het boek van de Profeten geschreven staat. 43 Nee, jullie hebben de tent van Moloch meegedragen en de ster van jullie god Refan, beelden die jullie zelf gemaakt hebben om te aanbidden.

Na de uittocht uit Egypte, kwamen de Israëlieten voor de Schelfzee te staan. De farao achtervolgde hen. Ex.14:9-10: *Toen de Israëlieten de farao zagen naderen, met al zijn paarden, wagens en ruiters en al zijn voetvolk, werden ze doodsbang en riepen ze de HEER luidkeels om hulp. 11 Ze zeiden tegen Mozes: 'Waren er soms in Egypte geen graven, dat u ons hebt meegenomen om in de woestijn te sterven? Hoe kon u ons dit aandoen! Waarom hebt u ons uit Egypte weggehaald? 12 Hebben we niet al in Egypte gezegd: "Laat ons toch met rust, laat ons maar als slaven voor de Egyptenaren werken, want dat is altijd nog beter dan om te komen in de woestijn"?' Het volk was bang, ze hadden de wonderen opgemerkt, maar waren in hun hart nog gebonden aan het slavenbestaan. Maar de Heer leidde hen ook door de Schelfzee (Rietzee), dat was een wonder waarvan allen van het volk Israël getuige waren. De Egyptenaren kwamen daarin om. Exodus 14:30-31 *Zo redde de HEER de Israëlieten die dag uit de handen van de Egyptenaren. Toen ze de Egyptenaren dood langs de zee zagen liggen en het tot hen doordrong hoe krachtig de HEER tegen Egypte was opgetreden, kregen ze ontzag voor de HEER en stelden ze hun vertrouwen in hem en in zijn dienaar Mozes.**

Voor zolang als het duurde. Exodus 15: Drie dagen trokken ze door de woestijn zonder water te vinden. 23 Toen kwamen ze in Mara. *Het water van Mara konden ze echter niet drinken, zo bitter was het; (vandaar ook dat die plaats Mara heet).* 24 *Het volk begon zich bij Mozes te beklagen. 'Wat moeten we drinken?' zeiden ze.* 25 Mozes

riep de HEER aan, en de HEER wees hem op een stuk hout. Toen hij dat in het water gooide, werd het zoet. (Dat hout verwees naar het kruis waaraan Jezus de bitterheid van het leven in eigen kracht verving door de "zoetheid" van het leven met hem).

Daar in de woestijn gaf de HEER hun wetten en regels, en daar stelde hij hen op de proef. 26 Hij zei: *'Als jullie de woorden van de HEER, jullie God, ter harte nemen, als jullie doen wat goed is in zijn ogen en al zijn geboden en wetten gehoorzamen, zal ik jullie met geen van de kwalen treffen waarmee ik Egypte heb gestraft. Ik, de HEER, ben het die jullie geneest'.*

27 Hierna kwamen ze in Elim, een plaats met twaalf waterbronnen en zeventig dadelpalmen. Daar sloegen ze bij het water hun tenten op. De twaalf waterbronnen en 70 dadelpalmen waren een verwijzing naar hun afkomst, ruim 450 jaar eerder. Jakob had 12 zonen, en ze waren met 70 mensen in Egypte komen wonen. In die 450 jaren in Egypte waren ze grotendeels vergeten wie ze waren. Door het harde leven, de slavenarbeid, dag en nacht, dag in dag uit waren ze zich alleen gaan richten op het overleven. En was de afgoderij en hardheid die in Egypte heerste ook in hun leven binnengekomen. Het was belangrijk dat het volk zich realiseerde wie ze waren, en wie de God was die aan Abraham, hun voorvader, had voorgezegd dat ze ruim 400 jaar in een vreemd land zouden wonen. En dat Hij ze eruit zou leiden. Die God had gedaan wat Hij had beloofd. Hij was niet veranderd.

§4. Mozes had 40 jaar in Midian moeten zwerven als schaapherder. In die tijd had God veel in zijn denken veranderd. Maar hij had ook nog die confrontatie nodig toen hij met zijn onbesneden zoon op weg was naar Egypte. Ook het volk was er niet klaar voor om dat beloofde land binnen te trekken. Ze waren snel ontevreden, bang, ze raakten gemakkelijk geïntimideerd. Ze konden de afgoden die ze in Egypte waren gaan dienen niet loslaten. (En die afgoden, boze geesten lieten hen niet zomaar los). Ze vielen terug op oude patronen wanneer ze het even niet meer zagen zitten. Bij hen moest ook een grondige verandering plaatsvinden. Hoe moest dat gebeuren?

§5 In het boek **Leviticus** lezen we over de wetten die de Heer aan Mozes geeft, en die hij aan het volk bekend moet maken. Wij zijn geneigd die wetten over te slaan. Afgezien van het feit dat er veel in dat boek staat dat ook voor ons zeer leerzaam is, die wetten dienden, daar ben ik van overtuigd, een heel speciaal doel. Het volk Israël en allen die met hen uitgetrokken waren **moesten vernieuwd worden in hun denken.**

De Heer gaf hen wetten en voorschriften voor alle aspecten van het leven. Zo maakte Hij hen duidelijk dat ze Zijn volk mochten zijn, maar Hij wilde een heilig volk. Want de God die hen bevrijd had is een heilige God. Het naleven van die voorschriften nam al hun aandacht in beslag, ze moesten er steeds mee bezig zijn. Dat was veel, maar het was geen slavenarbeid. Je kunt bijna zeggen, maar het is niet oneerbiedig bedoeld: ze moesten "gehersenspoeld" worden. De *Egyptische* manier van denken, reageren, verwachten, die zich in de afgelopen eeuwen in hen geworteld had moest uit hen verdwijnen. Daarvoor in de plaats moest een nieuw besef van denken, reageren, verwachten, vertrouwen, geloof groeien.

En de Heer begon, als een perfecte leermeester, met de meest elementaire beginselen.

Drie maanden na de uittocht, toen ze diverse keren bang en opstandig geweest waren, riep God Mozes op om de berg Sinaï te beklimmen. Hij moest het volk erop voorbereiden dat God zich aan hen zou openbaren. En dan lezen we erover dat God aan het volk zijn tien geboden geeft. Exodus 20.

Hij bepaalt hen erbij wie Hij is, *dat er geen andere goden zijn*, niet in de hemel, niet op de aarde en niet in het water onder de aarde. En dat Hij niet wil dat ze eigengemaakte goden gaan dienen. Ouders moeten dit hun kinderen leren en hen het goede voorbeeld geven. Daar is Hij heel streng in. Ze mogen de naam van die heilige God niet zomaar of verkeerd gebruiken (Die naam staat voor wie God zelf is). Hij wil hen ook een rustdag geven, en daar mogen ze geen loopje mee nemen. Ze moeten leren respect te hebben voor de ouders uit wie God hen heeft geboren laten worden. God heeft een plan met hun /ons leven, we zijn niet door het toeval ontstaan. Hij geeft daar een belofte voor de toekomst bij. Wanneer ze zich daar niet aan storen is er geen toekomst voor hen.

En dan verbiedt God een aantal zonden die onder alle mensen voorkomen, en waaraan ook het volk Israël zich zomaar schuldig kan maken. Dat is ook wel gebleken, maar God geeft deze aanwijzingen om ze duidelijk te maken dat dat bij Hem niet kan. Hij is een heilige God.

De Heer geeft Mozes ook de opdracht een tabernakel te bouwen. Hij laat Mozes de tabernakel zien die er in de hemel is, een tabernakel die niet van deze schepping is, lezen we in de brief aan de Hebreëën, en die *niet met handen gemaakt* is, "not from creation"! (Dit is dus: Een tabernakel in het Koninkrijk des hemels, waarin het leven en sterven van de zoon van God, Jezus, al tot het fundament voor verzoening met de mensheid, en met heel de schepping gegeven is: het Lam, geslacht voor de grondlegging der wereld!)

Het meehelpen met en het bouwen aan die tabernakel is, dat geloof ik stellig, een troost en een vreugde voor Israël geweest. Het doordrong heel hun denken en hun aandacht. In de woestijn zagen ze iets heel bijzonders, iets heel moois ontstaan, vol schoonheid. En vol betekenis. Dat hun aandacht richtte op de God die hen uit Egypte had geleid en met hen een verbond gesloten had. Een betekenis die door de eeuwen heen in stand bleef, en nu nog geldt.

Mozes had 40 jaar in de woestijn doorgebracht. Het volk zou 40 jaar in de woestijn doorbrengen. Ze moesten, zeg maar, afkicken van het Egyptische in hun wezen, in hun dienen van afgoden, hun gebruiken, hun gemopper, hun geruzie, hun immoraliteit. En ze moesten bepaald worden bij wie de God van hun voorvaders, Abraham, Izaäk, en Jakob was. Wat het verbond inhield dat die God met Abraham en zijn nakomelingen gesloten had. Wat de heiligheid van Jahweh betekende, welke roeping er voor hen was. Ex.19:6 "Een koninkrijk van priesters zul je zijn, een heilig volk."

God is niet veranderd in de 450 jaar dat Israël in Egypte was. Het volk moest veranderen. Vernieuwd worden. Tot in het diepst van hun wezen.

§6 En wij?

God is dezelfde gebleven. Adam werd geschapen in de gelijkenis van God zelf. Toen Adam 130 jaar was verwekte hij een zoon, naar *zijn*, Adams!, gelijkenis, als zijn beeld, Genesis 5:3. Na de zondeval worden de mensen niet geboren in de gelijkenis van God, maar in de gelijkenis van de in zonde gevallen mens. Dat is zo tot nu toe. Jezus, de tweede Adam, werd later geboren in de gelijkenis van God. ("Wie mij gezien heeft, heeft de Vader gezien" zegt hij van zichzelf.)

God had de wereld zo lief dat Hij zijn eniggeboren zoon gaf, zodat eenieder die in hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. In Christus mogen we opnieuw geboren worden, en nieuw "leven" krijgen.

We kennen allemaal het verhaal van de bruiloft waar Jezus als zijn eerste wonder water in wijn veranderde. Dat was een wonder vol symboliek: water verandert uit zichzelf nooit in wijn. De zondige mensen waarvoor Jezus in de wereld kwam veranderen uit zichzelf nooit in kinderen van God. Er moet een wonder gebeuren: we moeten wedergeboren worden. Door de Heilige Geest mag dat gebeuren.

En dan? Dan moet er vernieuwing van **ons** denken plaatsvinden. Zoals het volk Israël vernieuwd moest worden moeten ook wij vernieuwd worden. De God die zich aan Mozes, aan het volk Israël, bekendmaakte is niet veranderd. Hij is dezelfde heilige God, die zegt: weest heilig, want Ik ben heilig.

Het volk Israël moest God leren kennen en leren hem te volgen. Dat geldt ook voor ons. De westerse cultuur waarin we leven is grotendeels een goddeloze, god-loze cultuur, een cultuur met ook veel afgoden. (Alles wat we dienen, vereren, wat niet God zelf is, wat een grotere plaats in ons hart inneemt dan God zelf, is afgoderij). We worden/zijn doordrenkt met opvattingen, levensstijlen die gruwelijk zijn voor God. En we hebben, net als Israël het onderscheidingsvermogen verloren om uit onszelf te onderscheiden tussen goed en kwaad.

Maar God heeft ons een grotere profeet dan Mozes gegeven, Hij heeft ons Jezus gegeven. Die de zonden voor onze overtredingen betaald heeft, en ons een nieuw leven aanbiedt door de heilige Geest. Door die Geest worden we, als we daarom vragen, van dag tot dag vernieuwd. Wel moeten we daarom Gods woord kennen, en ons daarin laten onderwijzen en ons erdoor laten gezeggen.

Het leven door de heilige Geest is een proces. Maar hij leidt ons in dat leven met Hem, van dag tot dag. Laten we hem volgen!